

Mielenmaisema, silloin ja nyt

ESPOON KUVATAIDEKOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2022

Jemiina Törnwall

Mielenmaisema, silloin ja nyt

Valokuvaus / WeeGee

Ohjaaja: Ruusu Hulmi

Sisältö

- 1 Tekijä
- 2 Idea
- 3 Materiaalien valinta
- 4 Inspiraation lähteitä
- 5 Työskentely
- 6-8 Työvaiheet - mekko, valokuva ja maalaus
- 9 Lopputulos
- 10 Lähteet

Tekijä

Olen Jemiina Törnwall, 16-vuotias lukiolainen. Aloitin Espoon kuvataidekoulussa vuonna 2016.

Olen aina ollut kiinnostunut monesta eri taiteen lajista, joten työpajat ovat vaihtuneet vuosittain. Olen kokeillut kaikenlaista vaatesuunnittelusta keramiikkaan. Valokuvauksessa olen ollut nyt syksystä 2021 asti.

Idea - mistä kaikki alkoi

Kaikki alkoi kysymyksestä: "Mitä on todellisuus?". Mietin asioita, kuten "Miltä maailma näyttää muille versus minulle?" Sekä "Onko maailma minkä näen, oikeasti se oikea?".

Jossain kohtaa pohdintaa heräsi ajatus "Miten maailma, jossa elin lapsena tuntuu olevan aivan toinen, kuin missä nyt elän?", josta lopulta syntyi idea teokseen.

Teoksessa tuon esille sitä, kuinka koen mieleni ja maailmani muuttuneen vuosien saatossa. Kuinka lapsena osasin värittää kaiken ja maalata päälle, eikä minun koskaan tarvinnut kohdata todellisuutta. Mitä vanhemmaksi kasvaa, sitä vaikeammaksi se muuttuu.

Materiaalien valinta

Ensimmäinen haaste tuli vastaan jo toteuttamistavan valinnassa. Niin moni eri tekniikka tuntui vetävän minua puoleensa. Päädyin loppujen lopuksi kuitenkin valokuvaamiseen, maalaamiseen sekä ompeluun, koska ne olivat jo entuudestaan tuttuja ilmaisumuotoja, mutta niistä löytyi uusia asioita, mitä oppia.

Koen myös, että työn viesti tulee esille parhaiten näillä tekniikoilla. Käsiteltäessä todellisuuden ja mielikuvituksen välistä rajaa, aidon maailman valokuvaaminen ja mielikuvitusmaailman luominen maaleilla on täydellinen tapa toteuttaa työ.

Inspiraation lähteitä

Hyödynsin työssä paljon jo aikaisemmin tekemiäni teoksia. Tajusin myös vasta jälkikäteen tehneeni toisen kuvasarjan samankaltaisesta aiheesta. Olin esimerkiksi käyttänyt jo sukelluskypärää aikaisemmissa töissäni. Niityt ja pellot ovat myös näkyneet paljon maalauksissani.

Työskentely

Työskentely tuntui ajoittain takkuiselta. Joku asia ei tuntunut oikealta, mutten tiennyt kuitenkaan mitä olisin voinut muuttaa siinä. Tuhlasin myös paljon aikaa pilkkujen viilaamiseen, joten työn kanssa tuli loppua kohden hieman kiire.

Työskentelyä piristivät inspiraatiopiikit ja tajuamiset. Koin ehkä, että maalaus oli vailla jotain, mutten heti tajunnut mitä. Yhtäkkiä, kun joku asia tulikin mieleen ja sain sen sopimaan "tarinaan" se lisäsi motivaatiota ja sai minut työskentelemään ahkerammin.

Välillä olin myös lisännyt jo jotain ja aloin hetken kuluttua miettiä, sopiiko se siihen sittenkään. Noina hetkinä minun piti pitää pieni tauko työn tekemisestä ja katsoa sitä ikään kuin toisen henkilön näkökulmasta. Silloin löysin yleensä kaikelle tarkoituksen.

Mekko

Projektin työstäminen alkoi mekosta ja sen tekemisessä kesti eniten aikaa.

Mekko on tehty vanhoista kankaanpaloista mitä löysin kotoa. Helma on toisesta mekosta, jota käytin pienenä. Yläosa on rikkinäisestä lakanasta.

Mekon valmistus oli aika sulavaa. Minulla oli alusta asti selkeä visio siitä, miltä haluan sen näyttävän, joten eteneminen oli suht helppoa siltä osin. En aiemmin ollut ommellut mekkoa, joten siinä mielessä lopputulosjännitti. Ompelu kuitenkin onnistui miltei moitteetta ja olen ylpeä siitä mitä loin.

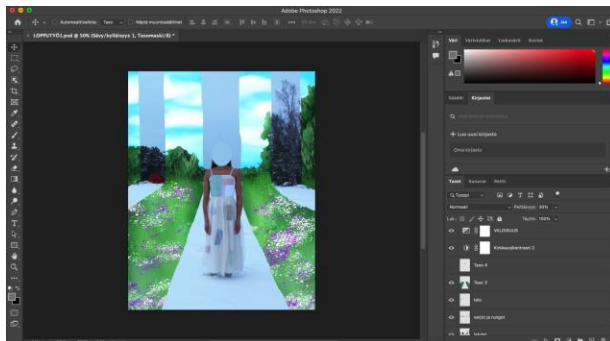
Valokuva

Valokuva otettiin seuraavaksi.

Kuvauksen suunnitteluvaiheessa ilmeni paljon ongelmia - kuvattavan kanssa sopivan ajan löytäminen, kuvauspaikan löytäminen sekä sääolosuhteet.

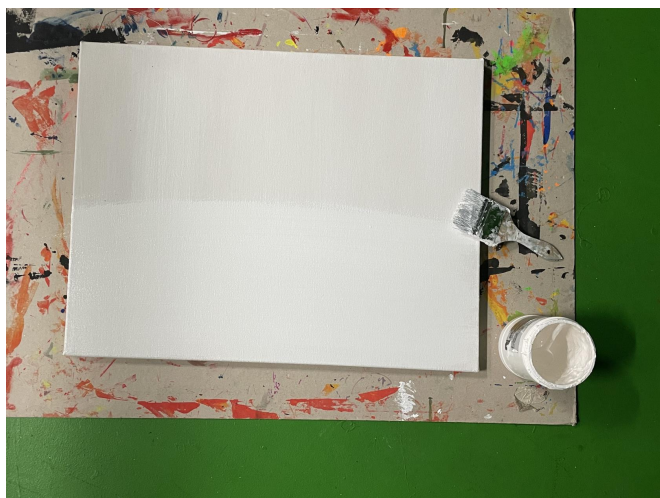
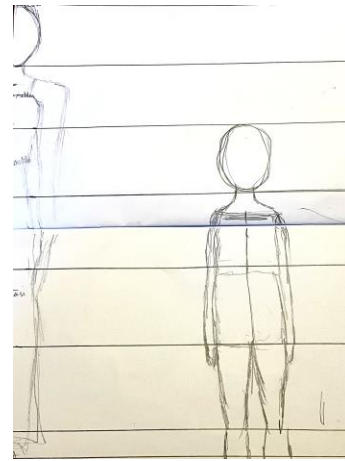
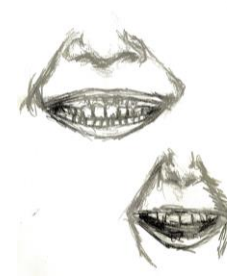
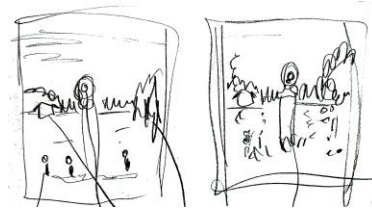
Kuvaaminen piti alun perin tehdä jo syksyllä, jolloin lunta ei vielä ollut. Koko työn suunta piti muuttua, kun lumi tuli, eikä näyttänyt sulavan ajassa. Uskon jälkeinpäin ajatellen lumisen maiseman olevan itseasiassa parempi.

Suunnitelmissani oli myös piirtää kuvaan Photoshopilla. Ohjelman käyttö osoittautui kuitenkin liian haastavaksi, joten päädyin maalaamaan printatun kuvan päälle.

Maalaus

Maalaus oli viimeinen vaihe. Sen tekeminen tuntui ehkä luonnollisimmalta, koska akryylimaalit ovat minulle tutuin tekniikka. Koen maalauksen viimeisenä vaiheena olleen vähän niin kuin stressin lievittäjä. Maalaaminen oli helppo aloittaa suoraan valokuvan avulla. Eniten haasteita tässä työvaiheessa minulla oli mittasuhteiden kanssa. En niinkään ole maalannut kokovartalokuvia aiemmin ja haastetta lisäsi vielä, että hahmon piti olla valokuvan henkilö, mutta lapsen mittasuhteissa.

Lopputulos

Lopputyön tekeminen oli ajoittain stressaavaa, mutta myös hauskaa ja palkitsevaa. Teos muuttui matkanvarrella monta kertaa eri seikkojen takia, eikä oikeastaan vastaa ensimmäistä hahmotelmaa miltei ollenkaan, mutta olen silti tyytyväinen lopputulokseen, enkä muuttaisi siitä luultavimmin mitään.

Opin työskennellessä paljon eri tekniikoista ja materiaaleista, kuin myös omasta työskentelytyylistäni ja taiteestani. Sain ommellessa paljon hyviä vinkkejä ja avustusta, kun sitä tarvitsin. Käytin piirtopöytää ja Photoshoppia ensikertaa työtä tehdessä ja opin myös kamera-asetuksista. Maalatuksessa niin kuin aina, löysin uusia tapoja tehdä asioista elävämpiä ja niin sanotusti raikkaampia.

Opin myös olemaan itsevarmempi ja ettei kaiken täydy aina mennä täydellisesti sen ollakseen onnistunutta. Aloin myös luottamaan itseeni projektin aikana enemmän ja tekemään päätöksiä itsevarmemmin.

Lähteet kuviin

Joutsenet: <https://vs.fi/2016/04/11/lentavat-joutsenet-koskella/>

Päivänkakkarat: <https://www.goodhousekeeping.com/home/gardening/g4348/summer-flowers/?slide=54>

Muut kuvat ovat itse ottamiani.